

VIM IS WEER IN

OVERPASSEND ONDERWIJS EN HET LEREN LEZEN MET VIM

Schoonmaken met chloor en fosfaat was jarenlang vloeken in de kerk. Sommige Groenlezers zijn overgestapt op het aloude VIM. Is dat beter?

Jeroen van Trommelen behandelt deze vraag in de rubriek Groen (Volkskrant, 01-08-2015), naar aanleiding van de lezersvraag: Is VIM, dat stokoude schuurmiddel, een milieuvriendelijk alternatief voor veel huidige chemische spray- of spuitmiddelen? Zijn antwoord laat niets te wensen over: Ja, want dit schuurmiddel is gebaseerd op calciumcarbonaat, een van de meest voorkomende mineralen op aarde en volstrekt in orde qua milieu.

Mijn hart maakte een vreugdesprongetje bij het lezen van het woord VIM. Meteen schoot de slogan uit de jaren tachtig terug in mijn gedachten: VIM kan niet krasen! Dat was precies wat we de maatschappij beloofden met onze toen kersverse Vereniging Integratie Mongoloïde kinderen. Integratie moest de maatschappij doen glanzen. Het mocht wel schuren, maar krassen zou het niet. Niemand zou erdoor beschadigd raken (Tijdschrift voor Orthopedagogiek, *De VIM is nog niet klaar met poetsen*, juni 2010).

Het woord mongoloïde werd later vervangen door het woord downsyndroom om de beeldvorming te wijzigen. Dat is voor een deel ook gelukt. Maar de VIM was inmiddels zo bekend als onderwijsintegratiebeweging dat zij haar geuzennaam behouden heeft. De VIM bestaat nog steeds en is zelfs weer helemaal in, want het passend onderwijs heeft de hulp van de VIM hard nodig.

Onlangs heb ik het archief van de eerste tien VIM-jaren (ik was mede-oprichter en secretaris) toegevoegd aan dat van het Seminarium voor Orthopedagogiek. Het SvO dat in de beginjaren de VIM gesteund had, had geen belang meer bij het archief en overhandigde het aan het huidige bestuur. Ik wist dat dit archief niet compleet was, want de officiële documenten uit de periode 1985-1995 waren nog in mijn bezit. Het volledige archief is nu in handen van de VIM.

De tijden zijn veranderd. De VIM heeft het moeilijker dan ooit. Ouders zijn veel afhankelijker van de goodwill van onderwijsclusters om hun kind geïntegreerd op te kunnen voeden dan wij (ik was een van de ouders in de jaren tachtig). Maar de VIM kan bogen op 30 jaar integratie-ervaring in het regulier onderwijs en heeft een keur aan goede materialen die nog steeds gretig aftrek vinden.

Elk jaar organiseert de VIM een aantal studiedagen voor leerkrachten en ouders. Dat doen ze op eigen kracht sinds het SvO zich terugtrok. De VIM is als positief kritische vereniging op zichzelf aangewezen bij het zoeken naar de mazen in de dichtgeknoopte wet van het passend onderwijs. Ze houdt een website in de lucht en deelt haar kennis en ervaring met iedereen die een kind met downsyndroom begeleidt in het regulier onderwijs.

In het afgelopen jaar mocht ik samen met Terena Spijker (www.lovelearning.nl), gespecialiseerd in onderwijs aan kinderen met downsyndroom, een studiedag verzorgen over leermaterialen. Zij bracht de ZML-leerlijnen in kaart voor het passend onderwijs, motiveerde de leerkrachten, ondersteunde de ouders en verzorgde een uitgebreide materialenkraam. En ik, als bejaarde moeder en gepensioneerd docent van het SvO, mocht een bijdrage leveren op mijn eigen vakgebied: leren lezen. Want uiteindelijk draait het in het onderwijs allemaal om het kunnen leren lezen. En waar ik vroeger de leerkrachten leerde hoe ze picto's konden tekenen voor het communicatieschriftje, kon ik nu de pictoschrijver laten zien als modern hulpmiddel binnen het passend onderwijs.

Ik stond versteld van de kracht en energie van de huidige jonge generatie en dacht: hoe moeilijk de tijden ook zijn, mensen vinden altijd weer een weg om hun idealen te verwezenlijken.

Meer weten over de vereniging die de maatschappij doet glanzen? Kijk dan eens op VIM-online.nl. Het boek *Meer dan gewoon, passend onderwijs voor kinderen met het downsyndroom in het regulier onderwijs* (T. de Wit-Gosker, Agiel, 2006) is gratis te downloaden via www.lezenmoetjedoene.nl. Zo blijven integratie en leren lezen ook hier met elkaar verbonden.